

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

XV. Homini pœnitenti necessaria est contritio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

faucibus, quàm æternum tormentum
 in visceribus. Signum porro remis-
 sionis peccatorum tribus parti-
 bus pœnitentiæ, contritione vi-
 delicet, cōfessione, & satisfactio-
 ne continetur. De singulis, quia
 difficultatem magnam habent,
 peccatique adeo mortalis gravi-
 tatem ostendunt, breuiter ali-
 quid dicendum est.

CAPVT XV.

*Homini pœnitenti necessaria est
 contritio.*

VT homo pœnitens peccato-
 rum suorum veniam à Deo
 obtineat, eiusque adeo gratiam
 consequatur, timore cordis ta-
 ctus intrinsecus, dolere debet
 primò se Deum offendisse, siue
 dolor ille ex metu solo gehem-
 næ, aut malo alio coniuncto, si-
 ue ex puro summoq; Dei amore
 cōcipiatur, imperfectusq; adeo,
 vel

vel p
 pecca
 ad in
 exub
 gere,
 cor p
 xeū,
 ge est,
 mas p
 quo
 omni
 spes
 comp
 tione
 ctio,
 dici f
 rur :
 mini,
 & hu
 poste
 more
 cedit
 fectè
 cit, h

vel perfectus existat. Hic enim peccatū mortale, quod in anima ad instar plagæ tumentis, & sanie exuberantis est, ceu mucro pūgere, vel compungere debet. Idē cor peccatoris, quod durū & saxēū, &, vt Esaias ait, *à iustitia longē est*, frangere, imo in minutissimas partes comminuere debet, quo homini impio desiderium omne peccandi, & satanæ quoq; spes omnis partes ad inuicem componendi præcidatur. Ratione prioris dolor compunctio, ratione posterioris cōtritio dici solet. Illud his verbis indicatur: *In cubilibus vestris compungi-* Ps. 4. 8.
mini, Hoc his alijs: *Cor contritum* Ps. 50. 19.
& humiliatum Deus nō despicias. Ad posteriorē dolorem, qui à Dei amore & charitate perfecta procedit, omnes eniti deberēt; perfectē enim ille animā Deo subijcit, humilemq; reddit, iniquam

X pacem

pacem cum Diabolo in ita rumpit, veterem hominē exuit, novum induit, divinæq; voluntati hominem subdit. Quantus vero ille quamq; magnus esse debeat quis explicabit sufficiēter? Fortē

Hier. 6. 26. Propheta cū sic scribit: *Filius populi mei accingere cilicio, & cōfregere cinere, luctum unigeniti faciliū, plangentium amarum.* Peccatū mortale animam vnicam: plus dico, Christum ipsum occidit an non dolor super dolorem esse debet? an dolor spiritualia vis erā rumpere non debet? Verūm dolor, quantus quantus ille fuerit, ad peccatum tollendum non sufficit, odisse præterea debet impius & detestari valde peccatum à se admissum cum proposito firmo melius & rectius de cætero vitā suam instituendi, peccataq; cavendi; spe item firma divinæ misericordiæ consequendæ; voto

tan-

tandem præstandi cætera, quæ ad Sacramentum pœnitentiæ requiruntur, de quibus mox dicemus. An iam quæ sic diximus, grauia & acerba nō sunt? Omnino sunt, graue ergo est peccatum mortale, ex quo illa ortum originemque ducunt.

CAPVT XVI.

Pœnitenti necessaria est confessio.

Accusatio scilicet priorū peccatorū, legitimis sacerdoti eo sine facta, vt pœnitēs, vi & efficacia potestatis illius, clauumq; Ecclesiæ, veniam remissionemq; illorum obtineat, gratiamque consequatur: Instituta enim propterea illa est à Christo Domino, in scripturis sacris relata, persuasa hominibus, recepta à fidelibus, vsitata in Ecclesia; ob insignes etiam alias
X. 2. eius.

Io. 20. 23.